

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดยาเสพติดและอบายมุข

หนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4

ปีการศึกษา 2568

โรงเรียนพุทธิโสภณ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1

โครงการสถานศึกษาสีขาว ปลอดภัยแพ็ดและอบายมุข
ปีการศึกษา 2568
เรื่อง หนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด
ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4

โรงเรียนพุทธโสภณ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 1
กระทรวงศึกษาธิการ

ชื่อโครงการ หนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด
ระดับชั้น ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4
ปีการศึกษา 2568
ครูที่ปรึกษา นางภรฎา หน่อแก้ว

โครงการหนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติดของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยมีการดำเนินงานคือ นักเรียนทุกคนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ศึกษาโทษของสารเสพติดจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น หนังสือ อินเทอร์เน็ต วิทยุและโทรทัศน์ สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น จากนั้นให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนความรู้ที่ได้ศึกษามาลงในกระดาษชาร์ตและนำไปเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้อื่น ผลการดำเนินโครงการ คือ นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 รู้จักสารเสพติดตระหนักถึงโทษของสารเสพติด นักเรียนได้ทำกิจกรรมตามที่ตนเองสนใจ เช่น วาดภาพระบายสี แฝมผังความคิด และใบความรู้ การทำกิจกรรมดังกล่าวเป็นการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์และห่างไกลยาเสพติด

กิตติกรรมประกาศ

โครงการหนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติดสามารถดำเนินงานไปอย่างมีระบบ ตามขั้นตอนที่วางไว้ จนทำให้การทำโครงการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เนื่องจากการให้คำปรึกษาแนะนำจากครูที่ปรึกษา ได้แก่ นางภัรฎา หน่อแก้ว และคณะครูในสายชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งได้ให้ความรู้ทางด้านวิชาการ ตลอดจนการให้คำแนะนำในการทำโครงการ การแก้ไขปัญหา และช่วยอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดทำโครงการ ทำให้สามารถดำเนินงานได้อย่างเป็นระบบ จนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงขอขอบพระคุณครูมาไว้ ณ ที่นี้ด้วย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาสำคัญระดับของประเทศ ซึ่งเป็นบ่อนทำลายประเทศชาติและสังคมเป็นอย่างมาก ปัจจุบันยาเสพติดได้เข้ามาแพร่หลายในสังคมไทยเป็นอย่างมาก ได้แก่ ยาบ้า ยาไอซ์ กัญชา กระท่อม บุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า สุราและอื่นๆ อีกมากมาย จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดในไทยพบว่าผู้ติดยาเสพติดมีอายุน้อยลง โดยมีจำนวนผู้เสพยาบ้า มากที่สุดเป็นอันดับ 1 เนื่องจากราคาของยาเสพติดชนิดดังกล่าวลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้เสพเข้าถึงการซื้อได้ง่ายมากขึ้น นอกจากนี้ผู้ใหญ่ว่าติดยาเสพติดแล้ว ก็ยังมีเยาวชนไทยซึ่งเป็นอนาคตของชาติไปติดยาเสพติดเหล่านี้ อีกด้วย ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสียทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการปกครอง เพราะนอกจากผู้เสพยาเสพติดทั้งหลายนี้ จะไม่สามารถประกอบอาชีพได้แล้ว ยังก่ออาชญากรรม ทำให้เกิดปัญหาต่อสังคม กระทบกระเทือนต่อประชาชนอีกด้วย นอกจากนี้การที่ผู้ติดยาเสพติดจำนวนมากอยู่ในกลุ่มเยาวชน ทำให้เกิดผลกระทบต่อประเทศชาติ ต้องสูญเสียบุคลากรที่จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศเป็นจำนวนมาก รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องสูญเสียงบประมาณจำนวนมากในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ถือเป็นผลกระทบรุนแรงซึ่งเป็นบ่อนทำลายเศรษฐกิจของประเทศ

ดังนั้นผู้จัดทำจึงได้จัดทำโครงการรณรงค์ รู้ทัน ป้องกันยาเสพติด ขึ้นมาเพื่อเผยแพร่เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด ทำให้นักเรียนเกิดความตระหนักถึงโทษของยาเสพติด และป้องกันไม่ให้เยาวชนของชาติยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้รู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด
2. เพื่อให้รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด

ขอบเขตของการศึกษา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่องยาเสพติด

2. ขอบเขตด้านประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวน 24 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับชนิดของยาเสพติด
2. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด
3. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

โครงการหนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยคณะผู้จัดทำโครงการได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องดังนี้

บัญญัติ 10 ประการ ยาเสพติด

1. ยาเสพติดให้โทษ คือ อะไร

ยาเสพติดให้โทษตามความหมายของ พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษพ.ศ.2552 หมายถึง สารเคมีหรือวัตถุชนิดใดๆซึ่งเมื่อเสพเข้าสู่ร่างกายไม่ว่าจะโดยรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยประการใดๆ แล้วทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจในลักษณะสำคัญ เช่น ต้องเพิ่มขนาดการเสพเรื่อยๆมีอาการถอนยาเมื่อขาดยา มีความต้องการเสพทั้งร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงอยู่ตลอดเวลา และสุขภาพโดยทั่วไปจะทรุดโทรมลงจนถึงขั้นเสียชีวิต

2. การใช้ยาเสพติดมีอันตรายอย่างไร

การใช้ยาเสพติดมีอันตรายต่อสุขภาพ ดังต่อไปนี้

1. ทำลายสุขภาพให้ทรุดโทรม น้ำหนักลด ผิวดำ ร่างกายชubbวม
2. เป็นบุคคลไร้สมรรถภาพทั้งทางร่างกายและจิตใจ อารมณ์ไม่ปกติ เฉื่อยชาเกียจคร้าน
3. เสียบุคลิกภาพ ขาดความสนใจในตัวเองมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม
4. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่ายเพราะการควบคุมทางกล้ามเนื้อและระบบประสาทบกพร่อง
5. เกิดโรคแทรกซ้อนได้ง่ายเพราะความต้านทานโรคน้อย ติดเชื้อง่าย

3. จะสังเกตอาการผู้ติดยาเสพติดได้อย่างไร

ยาเสพติดเมื่อเกิดการเสพติดแล้ว จะมีผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจซึ่งทำให้ลักษณะและความประพฤติของผู้เสพเปลี่ยนไปจากเดิมที่อาจสังเกตพบได้คือ

1. ร่างกายทรุดโทรม ชubbวม

2. อารมณ์ฉุนเฉียว หรือเจ็บขริ้มผิดปกติจึงมักพบผู้เสพติดชอบทะเลาะวิวาทหรือทำร้ายผู้อื่นหรือในทางกลับกันบางคนอาจชอบแยกตัวอยู่คนเดียวและหนีออกจากพรรคพวกเพื่อนฝูง

3. ถ้าผู้เสพเป็นนักเรียน มักพบว่าผลการเรียนแย่งถ้าเป็นคนทำงาน มักพบว่าประสิทธิภาพในการทำงานลดลงหรือไม่ยอมทำงานเลย

4. ใส่เสื้อแขนยาวตลอดเวลา เพื่อปกปิดรอยเข็มที่ฉีดยาตรงท้องแขนด้านในหรือรอยกรีดตรงต้นแขนด้านใน

5. ติดต่อกับเพื่อนแปลกๆ ใหม่ๆซึ่งมีพฤติกรรมผิดปกติ

6. ขอเงินจากผู้ปกครองเพิ่ม หรือยืมเงินจากเพื่อนฝูงเสมอเพื่อนำไปซื้อยาเสพติด

7. ขโมย ฉกชิง วิ่งราว เพื่อหาเงินไปซื้อยาเสพติด

8. ผู้ติดยาเสพติดบางชนิด เช่น เฮโรอีน จะมีอาการอยากยาบางคนจะมีอาการรุนแรงถึงขั้นลงแดง

4. จะสังเกตอาการคนเมายาบ้าได้อย่างไร

ผู้ที่เสพยาบ้าเป็นประจำ จะส่งผลให้ผู้เสพมีระบบประสาทผิดปกติเมื่อถึงจุดหนึ่งจะเกิดอาการหูแว่ว ประสาทหลอน หวาดระแวง จนเกิดความเครียดคิดว่าจะมีคนมาฆ่า หรือทำร้าย บางรายกลัวมากต้องหาอาวุธไว้ป้องกันตัวหรือคลุ้มคลั่งจับตัวประกัน ซึ่งอาจสังเกตอาการของคนเมายาบ้า ได้ดังนี้

1. อยู่ไม่สุข ลุกลุกนอน กระสับกระส่าย
2. หวาดกลัว และระแวงอยู่ตลอดเวลา
3. สีหน้าเลือนลอยเหมือนคนไม่ได้นอนหลับพักผ่อน
4. เนื้อตัวสกปรก มอมแมม

5. ถ้าบุตรหลานหรือบุคคลในครอบครัวของท่านติดยาเสพติดควรทำอย่างไร

โดยหลักการตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ.2545 แล้วผู้เสพยาเสพติดมีสภาพเป็นผู้ป่วยอย่างหนึ่งมิใช่อาชญากรปกติการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้ติดยาเสพติดจึงสมควรกระทำให้กว้างขวาง

ถ้าบุตรหลานหรือบุคคลในครอบครัวของท่านติดยาเสพติดท่านสามารถช่วยเหลือบุคคลเหล่านั้นได้ก่อนถูกจับกุมดำเนินคดีโดยขอรับคำปรึกษาจากสถานที่ให้คำปรึกษาและบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดได้แก่โรงพยาบาลของรัฐ เช่น รพ.ธัญญารักษ์, รพ.พระมงกุฎเกล้า, รพ.ตำรวจ, รพ.จุฬาลงกรณ์, รพ.ราชวิถี, รพ.ตากสิน, รพ.ทหารผ่านศึก, รพ.นพรัตน์ราชธานี เป็นต้น โรงพยาบาลประจำจังหวัดทุกจังหวัดและศูนย์บำบัดรักษาติดยาเสพติดต่างๆ ฯลฯ

6. หากผู้ปกครองปล่อยปละละเลยให้บุตรหลานเสพยาเสพติดให้โทษผู้ปกครองมีความผิดหรือไม่

ผู้ปกครองมีหน้าที่ต้องอุปการะเลี้ยงดู อบรมสั่งสอนดูแลเอาใจใส่เด็กในความปกครองให้ประพฤติตนให้เหมาะสมหากผู้ปกครองรายใดไม่ดูแลเอาใจใส่ เป็นเหตุให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรมีความประพฤติเสี่ยงต่อการกระทำความผิด เช่น เสพยาเสพติดให้โทษ เป็นต้น ผู้ปกครองอาจมีความผิดถึงรับโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ ตามพ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 4, 26, 78

ประกอบบทกฎหมายกระทรวงกำหนดเด็กที่เสี่ยงต่อการกระทำผิด พ.ศ.2549 ลงวันที่ 8 ส.ค.49

ผู้ปกครองจึงไม่ควรสนับสนุนหรือยินยอมให้บุตรหลานของท่านเที่ยวเตร่ในสถานที่ที่ไม่เหมาะสม เช่น สถานบริการกลางคืน สถานที่เสี่ยงภัยต่างๆ

7. ท่านหรือบุตรหลานของท่านไม่ยินยอมให้ตรวจปัสสาวะได้หรือไม่และมีโทษหรือไม่อย่างไร

บุคคลใดมีพฤติการณ์น่าสงสัยว่าเสพยาเสพติดเจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจหรือทดสอบหรือสั่งให้บุคคลใดรับการตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดจากปัสสาวะได้ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 14 ทวิ ประกอบประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ลง 11 ก.ค.43 เรื่องกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขการตรวจหรือทดสอบว่าบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดมีสารเสพติดอยู่ในร่างกายหรือไม่

บุคคลใดไม่ยินยอมให้ตรวจหรือทดสอบหาสารเสพติดจากปัสสาวะต้องรับโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 16

ดังนั้นจึงควรระมัดระวังมิให้บุตรหลานของท่านเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดตามสถานบริการต่างๆโดยเด็ดขาด

8. สถานประกอบการประเภทใดที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด และต้องปฏิบัติตามกฎหมายอย่างไร

มีสถานประกอบการ 6 ประเภทที่อยู่ภายใต้บังคับกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ทวิ ประกอบ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (พ.ศ.2543) ณ วันที่ 16 ส.ค.43 เรื่อง กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ได้แก่

1. ปั่นน้ำมัน
2. ปั่นก๊าซ
3. สถานบริการต่างๆ
4. ที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ประเภท หอพัก อาคารชุด หรือเกสเฮ้าส์ ที่ให้ผู้อื่นเช่า
5. โต๊ะบิลเลียดหรือสนุกเกอร์ ที่เก็บค่าบริการจากผู้เล่น
6. โรงงาน

เจ้าของสถานประกอบการทั้ง 6 ประเภท มีหน้าที่ควบคุม สอดส่อง ดูแลไม่ให้พนักงานหรือบุคคลภายนอกมั่วสุมกันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในหรือบริเวณสถานประกอบการ และต้องจัดให้มีป้ายหรือประกาศเตือนเกี่ยวกับพิษภัยของยาเสพติดหรืออัตราโทษตามกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปราม ยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ทวิ ประกอบ ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2543 ณ วันที่ 16 ส.ค.43 เรื่อง กำหนดมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ

หากปล่อยปละละเลยหรือละเว้นไม่ติดป้ายหรือประกาศเตือนดังกล่าว อาจถูกปรับเป็นเงินหนึ่งหมื่นบาทหรือสามหมื่นบาท หรือห้าหมื่นบาท แล้วแต่กรณีตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ตรี ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือนการเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาตประกอบการพ.ศ.2545 ณ วันที่ 12 ธ.ค.45 ข้อ 17

9. หากพบการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการเจ้าของสถานประกอบการมีความรับผิดชอบตามกฎหมายยาเสพติดหรือไม่ อย่างไร

ถ้ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการทั้ง 6 ประเภท โดยเจ้าของสถานประกอบการไม่สามารถชี้แจงหรือพิสูจน์การใช้ความระมัดระวังได้สถานประกอบการนั้นอาจถูกสั่งปิดชั่วคราวหรือพักใช้ใบอนุญาต มีกำหนด 7 วันตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ.2519 มาตรา 13 ตรี ประกอบระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดว่าด้วยการตักเตือนการเปรียบเทียบปรับ และการปิดชั่วคราวสถานประกอบการหรือการพักใช้ใบอนุญาต ประกอบการ พ.ศ.2545 ณ วันที่ 12 ธ.ค.45 ข้อ 18

10. ประชาชนมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างไร ถ้าพบแหล่งจำหน่าย พักยา มั่วสุ่ม หรือเสพยาเสพติดหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติดท่านมีส่วนช่วยเหลือสังคมในการป้องกันและปราบปรามได้โดยแจ้งให้หน่วยราชการต่อไปนี้ทราบ

ที่มาของข้อมูล :

[http://www.chusaklaw.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539161829
&Ntype=2](http://www.chusaklaw.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539161829&Ntype=2)

ความหมายของสารเสพติด

ยาเสพติด หมายถึง สารใดก็ตามที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือสารที่สังเคราะห์ขึ้น เมื่อนำเข้าสู่ร่างกาย ไม่ว่าจะโดยวิธีรับประทาน ดม สูบ ฉีด หรือด้วยวิธีการใด ๆ แล้ว ทำให้เกิดผลต่อร่างกายและจิตใจนอกจากนี้ยังจะทำให้เกิดการเสพติดได้หากใช้สารนั้นเป็นประจำทุกวัน หรือวันละหลาย ๆ ครั้ง

ลักษณะสำคัญของสารเสพติดจะทำให้เกิดอาการ และอาการแสดงต่อผู้เสพดังนี้

1. เกิดอาการตื้อยา หรือต้านยา และเมื่อติดแล้ว ต้องการใช้สารนั้นในปริมาณมากขึ้น
2. เกิดอาการขาดยาถอนยา หรืออยากยา เมื่อใช้สารนั้นเท่าเดิม ลดลง หรือหยุดใช้
3. มีความต้องการเสพทั้งทางร่างกายและจิตใจอย่างรุนแรงตลอดเวลา
4. สุขภาพร่างกายทรุดโทรมลงเกิดโทษต่อตนเอง ครอบครัว ผู้อื่น ตลอดจนสังคมและประเทศชาติ

โทษของยาเสพติด

เนื่องด้วยพิษภัยหรือโทษของสารเสพติดที่เกิดแก่ผู้หลงผิดไปเสพสารเหล่านี้เข้า ซึ่งเป็นโทษที่มองไม่เห็นชัด เปรียบเสมือนเป็นฆาตกรเงียบ ที่ทำลายชีวิตบุคคลเหล่านั้นลงไปทุกวัน ก่อปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพ ก่อความเสื่อมโทรมให้แก่สังคมและบ้านเมืองอย่างร้ายแรง เพราะสารเสพติดทุกประเภทที่มีฤทธิ์เป็นอันตรายต่อร่างกายในระบบประสาท สมอง ซึ่งเปรียบเสมือนศูนย์บัญชาการของร่างกายและชีวิตมนุษย์ การติดสารเสพติดเหล่านี้จึงไม่มีประโยชน์อะไรเกิดขึ้นแก่ร่างกายเลย แต่กลับจะเกิดโรคและพิษร้ายต่างๆ จนอาจทำให้เสียชีวิต หรือ เกิดโทษและอันตรายต่อครอบครัว เพื่อนบ้าน สังคม และชุมชนต่างๆ ต่อไปได้อีกมาก

โทษทางร่างกาย และจิตใจ

1. สารเสพติดจะให้โทษโดยทำให้การปฏิบัติหน้าที่ ของอวัยวะส่วนต่างๆ ของร่างกายเสื่อมโทรม พิษภัยของสารเสพติดจะทำลายประสาท สมอง ทำให้สมรรถภาพเสื่อมลง มีอารมณ์ จิตใจไม่ปกติ เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ง่าย เช่น วิตกกังวล เลื่อนลอยหรือ ฟุ้งซ่าน ทำงานไม่ได้ อยู่ในภาวะมึนเมาตลอดเวลา อาจเป็นโรคจิตได้ง่าย

2. ด้านบุคลิกภาพจะเสียหายหมด ขาดความสนใจในตนเองทั้งความประพฤติกความสะอาดและสติสัมปชัญญะ มีอาการปฏิกิริยาแปลกๆ เปลี่ยนไปจากเดิม

3. สภาพร่างกายของผู้เสพจะอ่อนเพลีย ซุบซิด หมดเรี่ยวแรง ขาดความกระปรี้กระเปร่าและเกียจคร้าน เฉื่อยชา เพราะกินไม่ได้ นอนไม่หลับ ปล่อยเนื้อ ปล่อยตัว สกปรก ความเคลื่อนไหวของร่างกายและกล้ามเนื้อต่างๆ ผิดปกติ

4. ทำลายสุขภาพของผู้ติดสารเสพติดให้ทรุดโทรมทุกขณะ เพราะระบบอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกายถูกพิษยาทำให้เสื่อมลง น้ำหนักตัวลด ผิวลำบืด เลือดจางผอมลงทุกวัน

5. เกิดโรคภัยไข้เจ็บได้ง่าย เพราะความต้านทานโรคน้อยกว่าปกติ ทำให้เกิดโรคหรือเจ็บไข้ได้ง่าย และเมื่อเกิดแล้วจะมีความรุนแรงมาก รักษาหายได้ยาก

6. อาจประสบอุบัติเหตุได้ง่าย สาเหตุเพราะระบบการควบคุมกล้ามเนื้อและประสาทบกพร่องใจลอย ทำงานด้วยความประมาท และเสี่ยงต่ออุบัติเหตุตลอดเวลา

7. เกิดโทษที่รุนแรงมาก คือ จะเกิดอาการคลุ้มคลั่ง ถึงขั้นอาละวาด เมื่อหิวยาเสพติดและหายาไม่ทัน เริ่มด้วยอาการนอนไม่หลับ น้ำตาไหล เหงื่อออก ท้องเดิน อาเจียน กล้ามเนื้อกระตุก กระวนกระวาย และในที่สุดจะมีอาการเหมือนคนบ้า เป็นบ่อเกิดแห่งอาชญากรรม

โทษพิษภัยต่อครอบครัว

1. ความรับผิดชอบต่อครอบครัว และญาติพี่น้องจะหมดสิ้นไป ไม่สนใจที่จะดูแลครอบครัว

2. ทำให้สูญเสียทรัพย์สิน เงินทอง ที่จะต้องหามาซื้อสารเสพติด จนจะไม่มีใช้จ่ายอย่างอื่น และต้องเสียเงินรักษาตัวเอง

3. ทำงานไม่ได้ขาดหลักประกันของครอบครัว และนายจ้างหมดความไว้วางใจ

4. สูญเสียสมรรถภาพในการหาเลี้ยงครอบครัว นำความหายนะมาสู่ครอบครัวและญาติพี่น้อง

ประเภทของยาเสพติด

1. ประเภทของยาเสพติด จำแนกตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาท แบ่งเป็น 4 ประเภท

1.1 ประเภทกดประสาท ได้แก่ ผีน มอร์ฟีน เฮโรอีน ยานอนหลับ ยาระงับประสาท

ยากล่อมประสาทเครื่องตีมีมีนเมา ทุกชนิด รวมทั้ง สารระเหย เช่น ทินเนอร์ แล็กเกอร์ น้ำมันเบนซิน กาว เป็นต้น มักพบว่าผู้เสพติดมี ร่างกายซูบซีด ผอมเหลือง อ่อนเพลีย ฟุ้งซ่าน อารมณ์ เปลี่ยนแปลงง่าย

1.2 ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ ยาบ้า ยาอี กระท่อม โคเคน มักพบว่าผู้เสพติด จะมีอาการ หงุดหงิด กระวนกระวาย จิตสับสนหวาดระแวง บางครั้งมีอาการคลุ้มคลั่ง หรือทำในสิ่งที่คนปกติ ไม่กล้าทำ เช่น ทำร้ายตนเอง หรือฆ่าผู้อื่น เป็นต้น

1.3 ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี และ เห็ดขี้ควาย เป็นต้น ผู้เสพติดจะมีอาการประสาทหลอน ฝันเพื่องเห็นแสงสีวิจิตรพิสดาร หูแว่ว ได้ยินเสียง ประหลาดหรือเห็นภาพหลอนที่น่าเกลียดน่ากลัว ควบคุมตนเองไม่ได้ ในที่สุดมักป่วยเป็น โรควิต

1.4 ประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน คือทั้งกระตุ้นกดและหลอนประสาทรวมกันได้แก่ ผู้เสพติดมักมี อาการหวาดระแวง ความคิดสับสนเห็นภาพลวงตา หูแว่ว ควบคุมตนเองไม่ได้และป่วยเป็นโรควิตได้

2. แบ่งตามแหล่งที่มา แบ่งตามแหล่งที่เกิด ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 ยาเสพติดธรรมชาติ (Natural Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตมาจากพืช เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระท่อม กัญชา เป็นต้น

2.2 ยาเสพติดสังเคราะห์ (Synthetic Drugs) คือ ยาเสพติดที่ผลิตขึ้นด้วยกรรมวิธีทางเคมี เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี เอ็คตาซี เป็นต้น

2.3 แบ่งตามกฎหมาย แบ่งตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.๒๕๒๒ ซึ่งจะแบ่งออกเป็น 5 ประเภท คือ

- ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 ได้แก่ เฮโรอีน แอลเอสดี แอมเฟตามีน หรือ ยาบ้า ยาอี หรือ ยาเลิฟ

- ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้สามารถนำมาใช้เพื่อประโยชน์ทางการแพทย์ได้ แต่ต้องใช้ภายใต้ การควบคุมของแพทย์ และใช้เฉพาะกรณีที่เป็น เท่านั้น ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน โคเคน หรือ โคคาอิน โคเคอิน และเมทาโดน

- ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 3 ยาเสพติดประเภทนี้ เป็นยาเสพติดให้โทษที่มียาเสพติดประเภทที่ 2 ผสมอยู่ด้วย มีประโยชน์ทางการแพทย์ การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์อื่น หรือเพื่อเสพติด จะมีบทลงโทษกำกับไว้ ยาเสพติดประเภทนี้ ได้แก่ ยาแก้ไอ ที่มีตัวยา

โคเคอีน ยาแก้ท้องเสีย ที่มีฝิ่นผสมอยู่ด้วย ยาฉีตระงับปวดต่าง ๆ เช่น มอร์ฟีน เพทิดีน ซึ่งสกัดมาจากฝิ่น

- ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 4 คือสารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 1 หรือประเภทที่ 2 ยาเสพติดประเภทนี้ไม่มีการนำมาใช้ประโยชน์ในการบำบัดโรคแต่อย่างใด และมีบทลงโทษกำกับไว้ด้วย ได้แก่ น้ำยาอะเซติคแอนไฮไดรย์ และ อะเซติล-คลอไรด์ ซึ่งใช้ในการเปลี่ยน มอร์ฟีน เป็น เฮโรอีน สารคลอซูไดอีเฟครีน สามารถใช้ในการผลิต ยาบ้า ได้ และวัตถุออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทอีก 12 ชนิด ที่สามารถนำมาผลิตยาไอ้และยาบ้าได้

- ยาเสพติดให้โทษ ประเภทที่ 5 เป็นยาเสพติดให้โทษที่มีได้เข้าขายอยู่ในยาเสพติดประเภทที่ 1 ถึง 4 ได้แก่ ทุกส่วนของพืช กัญชา ทุกส่วนของพืช กระท่อม เห็ดขี้ควาย เป็นต้น

ที่มาของข้อมูล :

https://region1.prd.go.th/ewt_news.php?nid=980&filename=index

บทที่ 3

วิธีดำเนินการ

โครงการหนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีวิธีการดำเนินการดังนี้

ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. ประชุมชี้แจงและให้นักเรียนจัดกลุ่ม กลุ่มละ 4 คน
2. แต่ละกลุ่มช่วยกันสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด ได้แก่ ยาบ้า กัญชา บุหรี่ บุหรี่ไฟฟ้า กระท่อม และสุรา
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำข้อมูลที่ได้สืบค้น จัดทำเป็นแผนผังความคิดแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มอื่น
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มจัดทำสื่อเกี่ยวกับโทษของยาเสพติด แล้วนำไปเผยแพร่ต่อสาธารณชน
5. นักเรียนช่วยกันสรุปผลการทำกิจกรรมในกลุ่มของตนเอง

บทที่ 4

ผลการดำเนินการ

โครงการหนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยมีผลการดำเนินการ ดังนี้

การศึกษาพบว่าปัญหาที่วัยรุ่นติดสารเสพติดเกิดจากหลายๆ สาเหตุ ทางด้านร่างกายและจิตใจ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/4 ร้อยละ 100 รู้จักชนิดของยาเสพติดและโทษของยาเสพติด ไม่ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด เกิดความตระหนักในโทษของยาเสพติดและอบายมุข รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

โครงการหนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด จัดทำขึ้นเพื่อให้นักเรียนรู้โทษภัยและอันตรายจากยาเสพติด รู้วิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติดและเพื่อส่งเสริมให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติดโดยสรุปผลการดำเนินการ อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผล

จากการดำเนินโครงการสรุปผลได้ว่า

1. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับชนิดของยาเสพติด
2. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับโทษของยาเสพติด
3. ได้เรียนรู้เกี่ยวกับวิธีป้องกันและหลีกเลี่ยงให้ห่างไกลจากยาเสพติด

อภิปรายผล

จากการดำเนินงานโครงการหนูน้อยวัยใส ห่างไกลยาเสพติด ทำให้ทราบว่า ยาเสพติด มีโทษต่อร่างกาย เป็นภัยต่อสังคมและประเทศชาติ

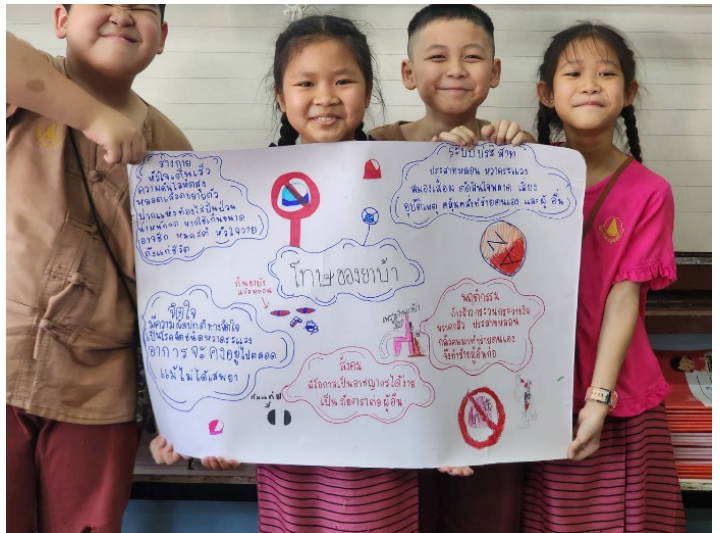
ข้อเสนอแนะ

ควรจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้โครงการปลอดยาเสพติดและอบายมุขกับ ห้องเรียนอื่นๆ

ภาคผนวก

- รูปภาพการดำเนินงานกิจกรรม

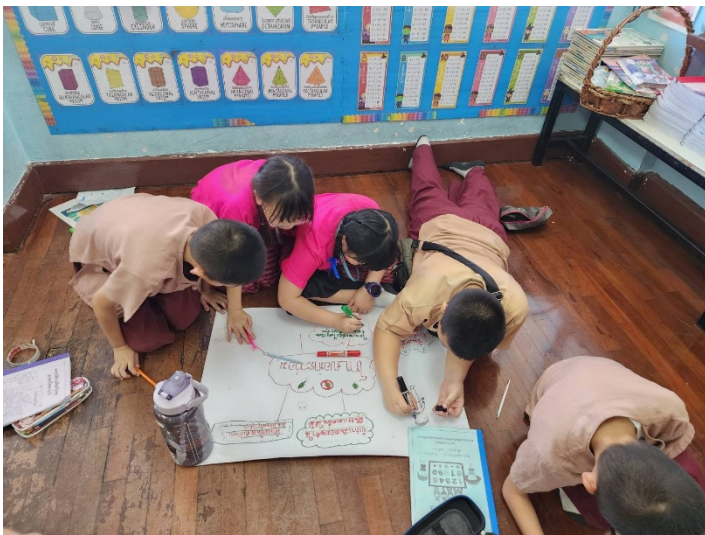
รูปภาพกิจกรรมกลุ่มที่ 1 : โทษของยาบ้า

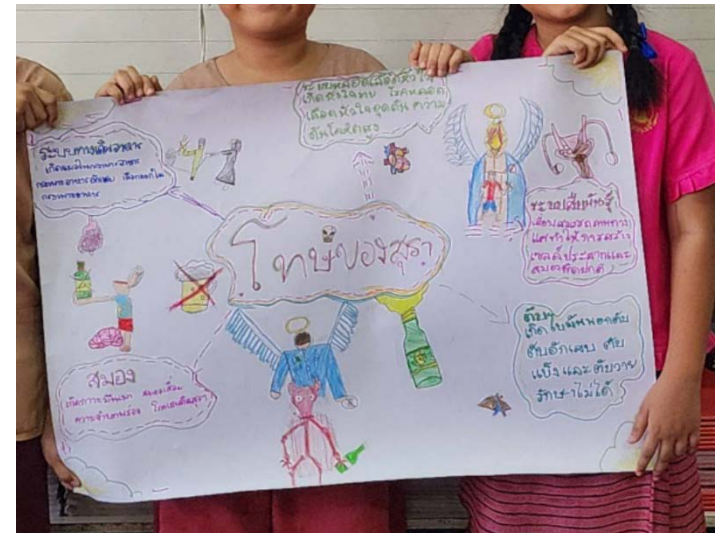
รูปภาพกิจกรรมกลุ่มที่ 2 : โทษของบุหรี่

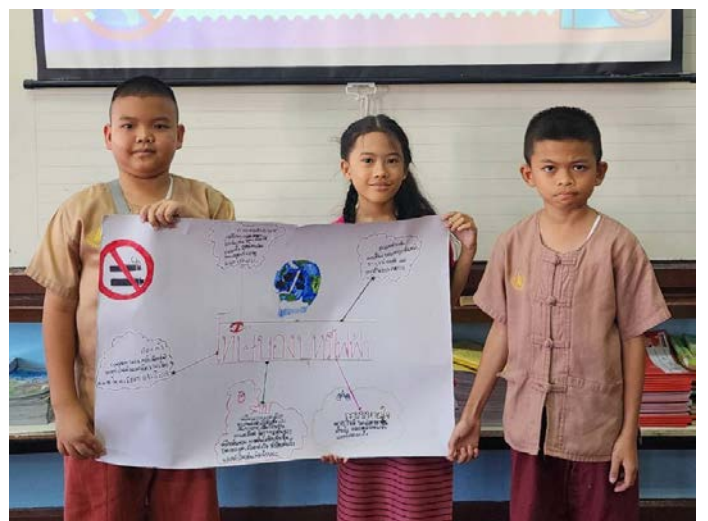
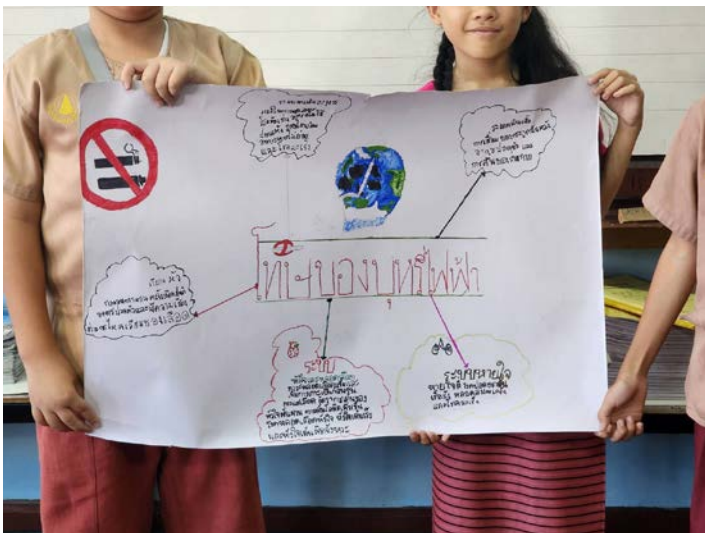
รูปภาพกิจกรรมกลุ่มที่ 4 : โทษของกระท่อม

รูปภาพกิจกรรมกลุ่มที่ 5 : โทษของสุรา

รูปภาพกิจกรรมกลุ่มที่ 6 : โทษของบุหรี่ไฟฟ้า

รูปภาพกิจกรรมเดินขบวนรณรงค์วันต่อต้านยาเสพติด

รูปภาพกิจกรรมจัดบอร์ดให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

